ühtepuhko, kippus teiste peäle ja teggi ni suurt waewa, et piddi sama kiüni seutud. Ka se todi tarka jure, sest tark olli mondakord kiitlend: „ehk ta kargaks „kui kits, ja olleks meleto, kui neljajalgne, siiski pan„nen minna meelt tal pähhä.“ Agga se olli kisna tühhi ja walle kitus. Et ta kül Reinole kolm su täit wina andis, ja märka temma kallal lausus ja lobbises, siiski ei sanud Rein moistust kätte, waid läks korralt weel hullumaks, sest need winasutäied teggid tedda weel seggasemaks. Egga selle nõdra ja hullo mele wasto ei olle ka paljo abbi leida, ja ei koggoni mitte ühhe nisuggune noia jures, kes isse moistuse wasto panneb ja innimesi rummalusses ja ebbauskus kinnitab.— Sel targal olli nüüd ommal suur häbbi, et ta wallelikkuks jäi, ja rahwas hakkas ka moistma, et ta agga pettusse ja kawwalusse kombe läbbi neid eksitas. Agga mis ta sest holis? temma olli rahha rohkeste rummala rahwa käest sanud, panni sedda kokko, ja läks nüüd sõnna, kust ta olli tulnud, Sare male, sure rahha-kottiga jälle taggasi.

Eks nisuggusi petjaid olle paljo ma-rahwa seas? — ja eks se olle suur rummalus ja moistlikkul innimes-

messel häbbiks, nende jures abbi otsida? — Kui paljo kahjo ja hädda saab se läbbi tehtud, ja kuida woib Jummala sanna, ja meie omma moistuse selge õppetus süddant walgustada, kui innimenne, sõggeda ja tühja asja, mis koggoni ei sünni ja ei woi olla, ussub tõssi ollewad? Sepärrast, keik kes sedda loste, kuida Simona-Ado rahwast pettis, minge ommeti se läbbi targemaks, ja ärge uskuge, mis nisuggused wallelikkud targad ja noiad kiitlewad. Tulleb haigus kätte, ehk se olleks kül üks isse haigus mis ehk agga arro innimessel juhtub, siis ärge mõttelge, et teised kurjad innimesed sedda peäle pannud, ja ärge otsige noiade jures temma wasto abbi, waid tulletage mele, et haigus ja ihho-hädda on mitmesuggune, nenda kui se ihho isse mitmest liikmettest, nahhast ja werrest, luust ja lihhast, kondist ja soontest on kokkopandud. Kes oskab siis iggakord leida, kus haigusse wigga on? Ja sõnni kui hing ihhoga ühhes on, tunneb ka hing ihho häddast waewa, ja läbbeb mondakord se läbbi nõdraks, rammotumaks ja wahhest ka meletumaks. Jummala mõtlus käib mitmel wisil innimesse peäle. Sepärrast otsige abbi, kus ted-

da